



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

23. Dies Junii. Hominibus contra Deum credunt, qui Deo contra homines
non credunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Junius.

Tessera.

481

offa fiant: ita nec fieri potest, ut viridis juventæ flos,
senectutis ævo non aliquando deflorescat, & mundi
bona peritura cum tempore non pereant, & tempus
ipsum omne in æternitatis mare non devolvatur.
Unde nihil difficilius est, quàm inter bona peritura,
non perire. Sed hîc seriò expendant illi, qui noctes,
diesque student struendis opibus, ac cumulandis di-
vitiis. Quibus tandem illa relinquent? patet id ex
verbis Davidis: (a) *Relinquent alienis divitias suas, &
sepulchra eorum, domus eorum in æternum.* Attende,
quid tu illis; quid illi tibi relinquant. Tu illis relin-
quis tot laboribus, tantas congestas opes; ipsi tibi re-
linquent aliquot, quibus tegaris, cespites. Tu illis re-
linquis tot silvas, arbores, tigna, ligna: illi tibi relin-
quent quatuor, quib⁹ claudaris, asseres. Tu illis relin-
quis tantam supellectilem vestium, ex cocco & pur-
pura & bysso: ipsi tibi relinquent sepulchralem, quâ
involvaris, sindonem. Tu illis relinquis tot amplos
fundos, tot fertiles agros, tot pingua pascua, tot am-
pla prædia: illi tibi relinquent quatuor ulnarum sub
terra specus, cæcum telluris, ubi computrescas an-
trum. Claudio cum Poëta:

*Dic homo, quid speres? qui mundo totus adhares?
Tecum nulla feres, licet omnia solus haberes.*

23. DIES JUNII.

Hominibus contra Deum credunt, qui
Deo contra homines non credunt.

S. Cyprianus serm. 5.

Par. II.

Hh

I. Mun-

(a) *Psal. 43. 11.*

Mundi
perfidia.

I.

Mundum esse vanum, & omnia, quæ sunt mundi, esse vanissima; & homines, qui ea sectantur, esse ipsissimam vanitatem, clamat sexcentis locis, æterna Veritas, in suis paginis: & tamen hominibus, qui contra Deum asserentibus facilimè: Deo contra homines attestanti difficillimè credimus. Quid in mundo inest, vel mundi cultoribus deest; quod licet eos oderit, eum odisse nequeant, licet increpet, dissimulent: licet calcibus feriat, tolerant; etsi fustibus eos contundat, silentio ferant: etiam si illos persequatur, non querantur: licet bona illorum eripiat, tamen non repetant; & ut fraude eos circumveniat, fraudem tamen appellare nolint; & quod pessimum, cum è sua nos domo pellat, tamen exire recusant. Sic mundum, qui nos persequitur, sequimur; qui nos averfatur, sectamur; qui nos decipit, credimus: & Deum, qui nos quærit, fugimus; qui nos amat averfamur; qui nos tuetur, odimus. Pulchrè, postquam mundum fuerat sectatus, & mundi perfidiam expertus, D. Augustinus de mundo (a) *O munde immunde, in te habitare, & non dolere, est impossibile! O munde proditor! vae, qui tibi creditur, beatus, qui tibi resistit: beatior, qui à te illusus recedit, &c. Divitiæ tuæ promittunt securitatem, & dant timorem; satietatem, & dant esuriem; stabilitatem, & dant subitam defectionem.*

II. Sed licet tam sit perfidus mundus; infinitè tamen major est nostra amentia, quàm ejus perfidia. Quis non obstupescat brutas hominum mentes

(a) *Ad frat. in erem. serm. 31.*

Junius.

Tessera.

483

quod nullâ propositâ emolumentî spe ; cûm per pontem ingredi liceat , vadum quærentes circumimus : cûm via sicca sit, per paludes imus: cûm ad manum sint epulæ salutare , venenum quærimus lethiferum : interitu gaudemus, cûm servari valeamus: denique nullo proposito lucro, culpam admittimus , licet pœnam ejus comitem esse videamus. Summâ uti vigilantîâ viros prudentes decet : ut videant, quid agant, examinent, quid loquatur: ponderent, quid suscipiant: spectent, cui se adjungant: & in primis cognoscant , cui se committant. Adeo quippe debilis est intelligentia nostra, ut ad nos decipiendos unus sufficiat, ad nos errore liberandos etiam decies milleni nihil possint. Tanta & mundi, de fallendis: & carnis, de inescandis: & dæmonis, de fallendis, nobis est sollicitudo: ut licet angustissima sit via, semita confragosa, iter longinquum, vita brevis: tamen nunquam non corpora nostra, vitiis onerata, nunquam non corda curis referta sint. O intolerabilem vitam humanam ? in qua tot insunt scelera, à quibus cavere debeamus: tot pericula, quæ fugiamus: tam multa, in nobis ipsis, quæ considerare: ut tum demum & illam , & nos agnoscamus: cûm ex vita exeundi hora novissima appropinquat.

III. Si quid ergo in te est fidei Christianæ ; cave fidem mundo, cui nulla est fides, cui proprium est, sub auro tenuissimo multam abscondere æruginem: sub veritatis colore, mille nos onerare mendaciis: brevi voluptati, myriadem miscere dolorum; quibus maximam ostendit benevolentiam, eos citius inducere in disciplinam: quanto plus

H h 2

bono-

bonorum suorum donat; tantò majora inferre damna: joco sibi servientibus sævam mercedem seriò reddere; & à quibus seriò amatur, iis bona ludrica dare: denique ex somno securissime, cum maximo nos expergefaceret periculo. Tu quidem subdolas mundi strophas, & technas vel nòsti, vel ignoras; tametsi ignorare qui potes? si non nòsti, cur ei servis? si nòsti, cur ei credis? An non dementem judicares furem, qui restim emerat, quâ strangularetur; aut homicidam, qui gladium fabricaret, quo jugularetur; aut prædonem, qui puteum ostenderet, quo mergeretur; aut proditorem, qui in forum spontè prodiret, ubi in quatuor partes laniaretur; aut seditionis auctorem, qui suo se judicio proderet, ut lapidaretur? Sed his omnibus tu longè es stultior, qui si mundum nòris, mundo credis. Verè angustus tibi est animus, quem delectat mundus, cum in eo nihil sit, nisi dolus. Magna servitus est, magna in mundo fortuna, imò maximum infortunium. Nam citò omnis ejus voluptas nos relinquit, quæ fluit, & è manibus vix tacta effluit; penè antequam venit, perit. Et fueris felix, res est inquieta, felicitas; nam misera est magni custodia census; nec amittitur, nisi cum gravissimo animi sensu. Igitur faceffant opes, quia faceffunt opus. Admoneo cum Poëta, aurem, si sapias, arrige admonenti:

Quisquis amat mundum, tibi prospice, quò sit eundum;

Hæc via, qua vadis, via pessima, plenâque cladis.